

Lyndon LaRouche: Vi må indføre økonomisk virkelighed

Leder fra LaRouche PAC, 27. april, 2017 – USA og det transatlantiske finanssystem befinder sig nu ved et punkt, hvor det er på vej til en snarlig eksplosion, der overgår 2007-08. Foretagendernes gældsboble i dag, som er på \$14 billion, er større end ejendomsmarkedsboblens \$11 billion i 2007-08, og raten med 20 % betalingsstandsninger, som forudses for denne gæld i dag, er langt større end det, vi faktisk oplevede med ejendomslåne for et årti siden. Vi befinder os allerede i »The Big Short«, hvor Wall Street udlåner flere penge til naive tåber for at hjælpe dem til at opkøbe Wall Streets værdiløse værdipapirer – for derefter at spille imod sine egne kunder.

Hysteriet, der udstilles i Wall Streets daglige, offentlige udgydelser imod Glass-Steagall, reflekterer bankernes bevidsthed om den forestående nedsmeltning.

Intet som den nuværende situation er nogensinde blevet oplevet før, nogetsteds – det, der f.eks. skete i 2007-08, tåler ikke sammenligning med noget som helst i den nuværende verdenssituation.

Gene Kranz, mission controller i NASA, der senere blev chef mission controller for Apollo 13, beskrev i sin bog fra 2009, *Failure is Not an Option* (Fiasko er ikke en mulighed), hvordan hans chef, den legendariske mission controller Chris Kraft, kom hen til hans skrivebord blot to uger efter, at Kranz først startede i NASA i Langley i 1960. Kraft sagde:

»Alle andre er optaget. Jeg har kun dig tilbage. Vi har vores første Redstone-opsendelse foran os. Jeg vil gerne have, at du tager til Cape, går sammen med dem, der udfører testene og

skriver en nedtælling. Skriv dernæst nogle regler for missionen. Når du er færdig, så ring til mig, og vi kommer ned og begynder træningen.»

Kranz fortsatte med at sige, at

»han må have bemærket chokket i mit ansigt, da Kraft fortsatte med at sige, 'jeg giver Paul Johnson besked om at tage imod dig i Mercury Control og give dig en hånd med'.

Min tid som iagttager var forbi, min mulighed for at nå at komme i omdrejninger afsluttet ... Fra mit arbejde, senest ved Holloman Air Force Base i New Mexico, kendte jeg til flyvning, systemer, procedurer og checklister. Jeg kunne godt regne ud, hvad en nedtælling skulle indeholde. Men regler for en mission var noget andet. Der havde aldrig tidligere været en sådan mission i USA's historie – jeg måtte simpelthen kaste mig ud i det. Eftersom der ikke var skrevet nogen bøger om den faktiske metodologi inden for rumfart, måtte vi skrive dem hen ad vejen.»

✘ I dag er situationen den samme. Der findes ingen instruktionshåndbog. Det, vi ved, er, at vi må komme krakket i forkøbet, gennem en dybtgående mobilisering af befolkningen – ligesom en krigsmobilisering, men en dybtgående nationaløkonomisk mobilisering. Tænk på Franklin Roosevelts »100 dages program«. Stiftende redaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, forklarede, hvad dette vil sige i sine »Fire Nye Love« fra juni 2014. Revolutionen, der vælder frem fra hans »Basement« forskningsteam, giver genlyd af dette, sammen med hans »Manhattan Projekt«. Det sås i lederen af Basement-teamet **Benjamin Denistons 15 minutter lange præsentation** ved Schiller Instituttets konference på Manhattan den 13. april, og ligeledes af Basement-teamleder Megan Beets' kursus den 15. april, om **»Fusion; At hæve den menneskelige art.«**

Det findes i hele Manhattanprojektets musikalske arbejde, ledet af Schiller Instituttets musikdirektør, John Sigerson.

»Det, man kan efterprøve, er det, I laver i Basement team, og det virker«, sagde LaRouche i dag.

»Det er funktionelt. Det, vi har gjort i Manhattan-området, har været en præstationsmæssig revolution. Så hvis I vil synke, kan I synke ved at være tåbelige. Hvis I ikke vil synke, så er det, I må gøre, at opføre jer ordentligt.«

LaRouche bemærkede, at USA og andre nationer har en iboende økonomisk kraft, der demonstreres i superhøje vækstrater, som impulser i visse perioder. Men

»så kom tyveknægtene og lukkede det ned og udbredte den myte, at det er sådan her, systemet fungerer. Men det er en myte! Det fungerer ikke sådan.«

Det, vi gør med Manhattan Projektet, hvor vi skaber en kraft for økonomisk kreativitet, må fortsættes. Der må være skabelsen af en udviklingsproces. Vi må indføre økonomisk virkelighed. Hvis det gøres, vil der ikke være noget problem, for døre vil åbne sig – før eller siden.

»Problemet i nationaløkonomier opstår, når nationaløkonomier ødelægges. Hvis man ser på det, som jeg ser på det«, sagde LaRouche,

»så har vi portene til fremgang lige frem for os. Men, vi må fastholde dem – det er forskellen.«